

Sygn. akt IX U 1397/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 6 lipca 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1397/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 6 lipca 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonemu R. S. (S.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., podnosząc w uzasadnieniu, iż do dnia 01.01.1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu. Organ rentowy nie zaliczył do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 12.01.1981r. do 31.01.1994r., ponieważ podany charakter pracy „kierowca pojazdów pow. 3,5 tony” nie odpowiada rodzajowi wykonywanej pracy powołanemu rozporządzeniu Rady Ministrów z 7.02.1983r., a nazwa stanowiska „kierowca pojazdu pow. 3,5 tony” nie odpowiada stanowisku powołanemu w Zarządzeniu nr 16 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31.03.1988r.

Ubezpieczony nie zgodził się z powyższą decyzją i wniósł od niej odwołanie do tut. Sądu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodzony (...), w dniu 23 czerwca 2017r. złożył w organie rentowym wniosek o świadczenie w postaci emerytury z obniżonego wieku.

Ubezpieczony posiada łączny staż pracy okresów składkowych i nieskładkowych uznany przez organ rentowy na dzień 01.01.1999r. w wymiarze 27 lat, 7 miesięcy i 26 dni, w tym 1 rok, 10 miesięcy i 6 dni pracy w warunkach szczególnych (tj. okres od 19.06.1973r. do 11.01.1974r. i od 12.01.1974r. do 24.04.1975r.).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Ubezpieczony od 4.09.1973r. posiada prawo jazdy kat. C, a kat. CE od 17.01.1975r.

(dowód: prawo jazdy ubezpieczonego okazane na rozprawie 6.12.2017r.)

W okresie od 3.05.1977r. do 10.11.1980r. ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kierowcy.

Ubezpieczony ukończył w 1973r. zasadniczą szkołę zawodową w R., która mieściła się przy Przedsiębiorstwie (...) S.A. w R.. Po skończeniu szkoły najpierw pracował jako mechanik samochodów ciężarowych i była to praca w kanałach remontowych. Potem, gdy skończył 18 lat, zaczął jeździć samochodami ciężarowymi pow. 3,5 tony.

Od kwietnia 1975r. do kwietnia 1977r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Po wojsku podjął pracę w Przedsiębiorstwie (...) w G., gdzie faktycznie wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego. Jeździł samochodem marki Z. o ciężarze całkowitym ok. 10 ton i ładowności 6 ton. Woził wszystkie materiały potrzebne dla budownictwa. Były budowane elektrociepłownie, stąd ubezpieczony woził piasek, żwir, cegły szamotowe. Miał stały przydział samochodu.

Ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, świadectwo pracy z 18.11.1980r., zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 6.12.2017r., protokół elektroniczny rozprawy k. 41 a.s.)

W okresie od 12 stycznia 1981r. do 31 stycznia 1994r. ubezpieczony zatrudniony był w Zakładzie (...) w L. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy.

W Zakładzie (...) ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego – jeździł samochodem marki J. o ciężarze całkowitym 14 ton, a z przyczepą około 30 ton. Woził tym samochodem drób żywy z ferm głównie z terenu województwa (...) i (...). Samochód był specjalnie przystosowany do przewozu drobiu. Ubezpieczony przeważnie pracował w nocy, żeby drób był dowieziony na rano do uboju. W okresie pracy ubezpieczonego jw. było ogromne zapotrzebowanie, praca wykonywana była na dwie zmiany. Gdy samochód używany przez ubezpieczonego zepsuł się i była dłuższa naprawa, to przydzielano mu inny samochód. W Zakładzie były też mniejsze auta jak Ż. i N., ale takie samochody używane były przez dział administracji. Ubezpieczony nigdy takimi samochodami nie jeździł.

W bazie Zakładu było około 40 samochodów. Były to duże samochody ciężarowe o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, w tym około 10-15 samochodów przystosowanych specjalnie do przewozu drobiu.

Taką pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W Zakładzie (...) nie miał żadnych „bumelek”.

W okresach od 20.08.1991r. do 30.08.1991r., od 7.09.1992r. do 14.11.1992r., od 19.04.1993r. do 30.06.1993r. i od 8.07.1993r. do 16.07.1993r. ubezpieczony przebywał na urloпах bezpłatnych.

(dowód: dokumentacja osobowa ubezpieczonego zawarta w aktach organu rentowego – świadectwo pracy z 31.01.1994r. oraz świadectwo wykonywania pracy zaliczanej do pierwszej kategorii zatrudnienia z 15.02.2005r., zeznania świadków Z. Ś., S. S. i A. Ł. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 6.12.2017r., protokół elektroniczny rozprawy k. 41 a.s.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony(...) ukończył 60 lat, że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ponadto poza sporem pozostawała okoliczność, iż ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Spór polegał na ustaleniu, czy ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, ubezpieczony w okresach od 3.05.1977r. do 10.11.1980r. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w G. oraz od 12.01.1981r. do 31.01.1994r. zatrudnienia w Zakładzie (...) w L. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony.

Taki charakter pracy jednoznacznie, wiarygodnie i przekonująco, zgodnie i logicznie potwierdzili słuchani w sprawie świadkowie, którzy pracowali z ubezpieczonym w Zakładzie (...) i stąd posiadają bezpośrednią wiedzę o

wykonywanej przez niego pracy. Zeznania te korespondują nadto z treścią świadectw pracy ubezpieczonego, w tym świadectwem wykonywania pracy zaliczanej do pierwszej kategorii zatrudnienia z 15.02.2005r.

Wykonywanie pracy w warunkach szczególnych w okresie pracy w Zakładzie (...), a także w Przedsiębiorstwie (...) w G. wynika niewątpliwie z zeznań ubezpieczonego, które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne jako przekonujące, logiczne, korelujące z zeznaniami świadków w odniesieniu do pracy w Zakładzie (...) oraz ze zgromadzoną dokumentacją pracowniczą, z której jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w okresach jw. zatrudniony był na stanowisku kierowcy, przy bezsporności posiadania przez ubezpieczonego uprawnień do kierowania samochodami ciężarowymi od 1973r.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż ubezpieczony posiada co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, po uwzględnieniu spornych okresów pracy od 3.05.1977r. do 10.11.1980r. i od 12.01.1981r. do 31.01.1994r. jako pracy w warunkach szczególnych, określonej w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), w wykazie A, dziale VIII, poz. 2, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony..., łącznie z okresem pracy w szczególnych warunkach uznanym przez organ rentowy, po wyłączeniu okresów urlopu bezpłatnego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od daty złożenia wniosku, zgodnie z uregulowaniem powołanego powyżej art. 129 ust. 1. SSO Mariola Łącka